

[Ministeren for offentlige arbejder.]

formål at fremme samordningen, ikke alene mellem de forskellige trafikmidler, som indgår i lokaltrafikken, men også mellem den lokale trafik og fjerntrafikken. Derfor er trafikplanlægningen en særlig ting, der går ud over regionplanlægningen.

Jeg kan svare med det samme, ja, jeg har næsten allerede svaret på det spørgsmål: skulle ikke private selskaber have mulighed for at danne landsdækkende selskaber eller regionselskaber eller amtselskaber? Det har jeg været inde på. Men det må selvfølgelig være inden for de rammer, som amter, kommuner og stat er enige om, sådan at vi ikke får en konkurrence, der kun kan tage ressourcer fra den kommende planlægning. Jeg tror i og for sig ikke, at der er nogen uenighed om, at en sådan styring er nødvendig i det moderne samfund.

Hr. Glensgård, konstaterer jeg, er ikke enig i forslagene, men er imod dem. Hr. Glensgård stillede en række spørgsmål, som så udpræget er bedre egnet til udvalgsarbejde, bl. a. spørgsmålene om, hvor mange taxa-kørsler der var i Julianehåb, Holsteinsborg og Godthåb. Jeg erkender blankt, at det kan jeg ikke huske i hovedet, og det er nok bedre at give svar herpå under udvalgsarbejdet.

Men så fik vi jo igen denne historie om socialiseringen og styringslove, og hvor forfærdeligt det var, og hvor forfærdelige disse forhold er. Jeg må ærlig talt sige — og det vedrører specielt forslaget om den kollektive trafik uden for hovedstadsområdet: skulle der virkelig være en sådan socialisering i et sådant forslag, fordi det skulle være en HT-lignende ordning? Jeg må altså erindre om, at HT-ordningen i København og i hovedstadsområdet blev gennemført af det konservative folkeparti, venstre samt det radikale venstre. Der er da vist ikke nogen, der tror, at de går ind for noget, der blot lugter af noget, der hedder socialisering, og det var dog dem, hr. Glensgård betegnede som de liberale partier.

Jeg tror, at en række af de andre ordførere må føle en dårlig smag i munden på den måde, og jeg tror nok, at vi kan mane socialiseringsspøgelset i sammenhæng med disse lovforslag i jorden. Her er tale om en fornuftig planlægning. Der kan være nuancer i, hvordan vi mener den skal gennemføres,

forskellige synspunkter på enkelte ting, men principielt er der jo ingen af de øvrige partiers ordførere, der har givet udtryk for andet, end at der skal en planlægning og en styring til.

Hr. Gudme var inde på en række forskellige betragtninger. Jeg synes, hr. Gudme var lidt negativ over for det amtslige og det kommunale regereri. Der var en række problemer, hr. Gudme nævnte om bevillingerne, om det system, der var gennemført i 1974, at det ikke var så godt. Jeg har nu den opfattelse, at systemet bør bevares. Jeg tror, det er en forudsætning for, at man kan foretage den nødvendige stabilisering af erhvervet. Jeg tror ikke, man vil være tjent med, at vi opgiver bevillingssystemet i dets nuværende form. Der har da heller ikke været ønske derom, hverken fra vognmændenes eller fra chaufførernes side, og det er dog ret afgørende. Og jeg tror bestemt heller ikke, at publikum kan være tjent dermed. Det vil nemlig ikke blive muligt at opretholde en effektiv og tidssvarende betjening på dette område. Til syvende og sidst er vi med de minusser, der er ved enhver ny ordning, dog også blevet fri for en række af de vanskeligheder, der eksisterede, før denne ordning blev vedtaget.

Jeg tror heller ikke, det er betænkeligt — det var der flere af ordførerne der var inde på — at man administrativt kan tilbagekalde hyrekørselsbevillingerne. Både hyrekørselserhvervet, altså også her både vognmands- og chaufførorganisationerne, og kommunalbestyrelserne, som har den daglige administration af lovgivningen, har været enige i, at der burde indføres mulighed for en administrativ tilbagekaldelse. Efter min opfattelse må muligheden for en administrativ tilbagekaldelse også betragtes som en absolut nødvendighed, hvis vi skal have en fornuftig styring af området. Over for dem, der måtte have fået den opfattelse, at der med forslaget er givet de lokale administrationer mulighed for at tilbagekalde bevillinger næsten efter forgodtbefindende, vil jeg sige, at dér var hr. Gudme jo selv inde på, at det ikke kunne ske, men at forslaget netop indeholdt en bestemmelse om domstolskontrol, ligesom sagen kan indbringes for ministeriet. Det vil jeg gerne understrege her for at undgå myten om, at det kan gøres næsten efter forgodtbefindende.